Ter Heide *nieuws*

Activering vanuit 'ons kot'

Testen op COVID-19

Post voor Ter Heide

Ter Heide nieuws nr. 2, juni 2020
verschijnt 4 maal per jaar

Het beste maken van een moeilijke situatie

We staan vandaag aan de start van de zomervakantie, maar het is geen zoals we gewoon zijn. In maart werden we in België geconfronteerd met het coronavirus. Een ongenode gast die heel wat met zich meebracht. Ook in Ter Heide bevinden we ons in een speciale situatie. Sinds het begin van de pandemie is er heel wat gebeurd in onze organisatie. Gelukkig zijn er intussen ook goede vooruitzichten.

Een moeilijke periode

Het was voor ouders en familieleden van onze bewoners geen gemakkelijke periode. Uit veiligheidsoverwegingen gingen we in lockdown en was een hele tijd geen bezoek mogelijk. Toch probeerden we op verschillende manieren met elkaar contact te houden: telefoongesprekken, wekelijkse brieven, WhatsApp, zwaaien aan het raam … Ik besef maar al te goed dat deze het warme contact niet kunnen vervangen. Gelukkig zijn sinds begin juni meer versoepelingen mogelijk.

Solidariteit

Ondanks de angst en het gebrek aan controle dat corona met zich meebrengt, hebben we de afgelopen maanden binnen Ter Heide heel wat solidariteit, warmte en creativiteit zien ontstaan. Medewerkers motiveerden elkaar om elk dag het beste van zichzelf te geven, ouders en medewerkers zetten zich ervoor in om via hun netwerk beschermingsmaterialen aan Ter Heide te schenken, externen toonden hun appreciatie door geschenkjes voor alle medewerkers te voorzien, we kregen positieve boodschappen van verschillende partners met bemoedigende woorden … Ik wil hier dan ook de kans aangrijpen om iedereen te bedanken voor zijn steun. Ik ben elke dag opnieuw dankbaar voor alle grote en kleine dingen die aantonen dat we in elkaar blijven geloven en er samen voor gaan.

1 gemeenschappelijk doel

De coronacrisis heeft me nog meer dan anders doen beseffen dat we echt fantastische mensen in huis hebben. Van leefgroepmedewerkers die in vol ornaat bewoners in quarantaine ondersteunen, onderhoudsmedewerkers en medewerkers van de technische dienst die zorgen voor het ontsmetten van de high-touchoppervlakken, tot verpleegkundigen die extra taken op zich nemen en alle medewerkers van de ondersteunende diensten die op alle mogelijke manieren ondersteunen waar nodig … ze deden het de afgelopen maanden allemaal met 1 gemeenschappelijk doel voor ogen: onze bewoners door deze moeilijke periode krijgen.

Acties en ondersteuning

Als organisatie probeerden we ouders en medewerkers zoveel mogelijk te ondersteunen. We zorgden voor thuiswerkmogelijkheden en voorzagen nieuwe laptops, we bleven ijveren voor testings, de zoektocht naar beschermingsmaterialen stond nooit stil, onze vertrouwenspersonen zetten zich in om medewerkers te ondersteunen in deze moeilijke periode, er kwamen nieuwe smartphones om met ouders te communiceren, we ondersteunden bewoners die thuis verbleven vanop afstand … En intussen liep ook het gewone werk door.

Veiligheid voorop

Bij alles dat de afgelopen maanden in Ter Heide gebeurde stond de veiligheid van onze bewoners en medewerkers voorop. Niet alle beslissingen waren gemakkelijk om te maken, maar we kregen de afgelopen tijd meermaals de bevestiging dat het wel de juiste keuzes waren. Intussen kunnen we stilaan beginnen met de afbouw van sommige maatregelen. Laten we proberen om ondanks deze situatie er een mooie vakantie van te maken en elkaar te blijven ondersteunen. Samen kunnen we het beste maken van een moeilijke situatie.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

Altijd weekend voor Theo Schoenaers

Theo, eind april heb je stilletjes afscheid van ons genomen. Met de grote trom op pensioen vertrekken was niet aan jou besteed. Gelukkig heeft je afscheidsgeschenk toch zijn weg naar jou gevonden. Nu kan je in alle rust beginnen te genieten van je tweede jeugd in een 'lang weekend' zonder vergaderingen, werkmailtjes en -telefoontjes.

Vind een beetje tijd
Tijd om te lezen
Naar het bos te gaan
En te genieten van de stilte
Tijd om koffie te drinken met een vriend
Iets nieuws te leren
Tijd om te genieten met een frisse pint
Of om te zijn bij diegene die je het liefste vindt
Te beginnen aan alle klusjes die je hiervoor liet liggen
Of gewoon eens even de tijd om helemaal niets te doen
Tijd om te genieten van je welverdiende pensioen
Wees niet bang voor de toekomst
Want vanaf nu is het altijd zalig weekend

Je collega's van 't Brikhof

Koninklijk bericht voor Annie

Op 15 april werd koning Filip 60 jaar. Annie vond het een prachtidee om hem persoonlijk proficiat te wensen, want "met die corona heeft hij het ook wel moeilijk". Zo gezegd, zo gedaan. Annie zocht een mooi verjaardagskaartje van de eigen collectie uit voor onze koning. Met gelukkige en gezonde verjaardagswensen ging het kaartje de brievenbus in richting het koninklijk paleis.

Telefoontje

Een goede week later kreeg Berg 1 een telefoontje van het kabinet van het koninklijk paleis om een wederschrijven van de koning aan te kondigen. Het kon nog wel even duren, maar voor Annie was het een lichtpuntje in de soms moeilijke coronatijd. Er was ook alle begrip van Annie uit dat het nog even kon duren, want "Filip zal het wel druk hebben met heel die corona en hij gaat ook zeggen wanneer alles terug in orde gaat zijn"…

Trots

Een fiere grijns verscheen op Annies gezicht toen ze op 13 mei een telefoontje van Leon kreeg met de mededeling dat er een belangrijke brief voor haar was aangekomen … Niet iedereen krijgt een brief van koning 'Flipke' zelf, hè! Annies dag kon niet stuk en met veel zorg kreeg de brief een mooi plaatsje in haar kamer. Dank u, Sire!

Hilde Neesen,
zorgcoördinator woonbuurt Henisberg

zo. 20|09|2020

CAMBA

dag

MTB TOERTOCHT

26-40-45 KM

+ KIDS TOER 12-18 KM

WOUDSTRAAT 15 | GENK | WWW.CAMBADAG.BE

Vertrek tussen 8.00 en 11.00 uur

95% off-road

Vertrek en aankomst: Camba

(industrieterrein Genk-Noord, zone 2, E314 Lummen-Aken, afrit 30)

15de editie

In samenwerking met
"MTB-groep Calluna Team"

Calluna TEAM

Ten voordele van het goede doel

Ter Heide
WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

IEDEREEN GENKT GENK

www.VWB.BE

AGENTSCHAP NATUUR & BOS

SUPPORTERS voor G-SPORTERS
EEN INITIATIEF VAN G-SPORT VLAANDEREN

Limburgs Landschap vzw
gedreven door natuur

De wens van…

De bewoners van Eik 3 delen hier graag hun wens met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In september is het de beurt aan campus Borgloon om hun wensen door te geven. Ken jij een bewoner van 't Brikhof met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te doen gaan!

Muziekmicrobe

De bewoners van Eik 3 zijn allemaal dol op muziek. In onze leefgroep staat de radio altijd aan en hoor je van alle kanten muziek weergalmen. We zijn ook vaste klanten van het muziekcafé in de sportzaal. Jammer genoeg moeten we door het coronavirus nog even wachten tot we hier weer kunnen gaan feesten. Gelukkig kunnen we wel in onze leefgroep veilige feestjes houden. Dan gaan we helemaal los op goeie 'boenk'muziek, Vlaamse schlagers en foute muziek.

Genieten van muzikaal entertainment

Onze wens heeft dus uiteraard iets met muziek te maken. Onze bewoners zouden het superleuk vinden als een orkestje, bandje, fanfare of dj zou komen spelen in campus Zonhoven. Misschien kan dit op het grasveld voor onze leefgroep. Zo kunnen de andere leefgroepen ook meegenieten van de muziek.
Kan jij onze wens in vervulling doen gaan? Geef ons dan een seintje op 011 81 94 08.

Nicole Festjens begint aan nieuw (pensioen)hoofdstuk

Eind april draaide Nicole haar laatste nachtdienst. De omstandigheden waren niet ideaal voor een spetterend pensioenfeest, maar je stond dan ook niet graag in het middelpunt van de belangstelling. Het afscheid was sober, maar de ijsjes hebben gesmaakt. Nicole, we hopen dat je veel voldoening haalt uit je nieuwe leven als gepensioneerde.

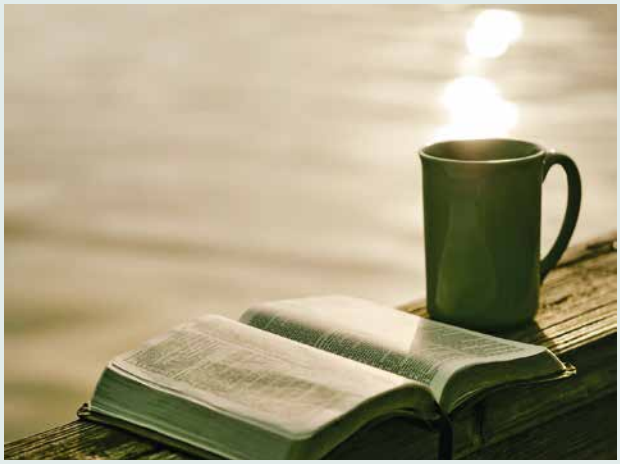

Een stuk van je leven
Heb je het beste van jezelf gegeven
Vanaf nu ben je vrij in je doen en laten
En beslis je zelf wat je ervan wil maken
Een mooie toekomst ligt op je te wachten
Om je jarenlange inzet te verzachten
Bedankt voor de vele leuke jaren
Fijn dat wij collega's waren
Mocht verveling je ooit kwellen
Aarzel niet om ons nog eens op te bellen
Weet dat je hier altijd welkom bent

Je collega's van 't Brikhof

ONTSNAPPINGS-RUIMTE

campus Genk

WIE ZIJN WIJ?

Ter Heide biedt professionele ondersteuning aan 430 personen met een meervoudige beperking. 650 medewerkers geven hiervoor elke dag het beste van zichzelf. Dit verspreid over 4 campussen in Limburg: Genk, Zonhoven, Borgloon, Tongeren. Ter Heide is bovendien een warme thuis voor zijn bijzondere bewoners. We willen in Ter Heide veel mensen ontmoeten en samen met hen aan de weg timmeren voor een goed en kwaliteitsvol leven voor onze bewoners.

Tel.: 089 32 39 32

E-mail: info@terheide.be

Adres: Klotstraat 125, 3600 Genk

CONTACT

Verantwoordelijke sponsorprojecten

Tel.: 089 39 01 26

E-mail: steun@terheide.be

Ter Heide
WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS

HELP JIJ ONS PROJECT VERWEZENLIJKEN?

WAT?

Voor de bewoners van Huis 7, een leefgroep voor minderjarigen met gedrags- en emotionele stoornissen (GES), is het belangrijk om zich te kunnen afzonderen in een 'ontsnappingsruimte'. Om de mogelijkheden hiervoor te verbeteren, willen we een bestaande ruimte herinrichten en aantrekkelijker maken als ontsnappings-ruimte. Voorlopig kunnen we enkel losse materialen aanbieden in deze ruimte. Sommige bewoners manipuleren dit materiaal weinig, maar kunnen wel echt genieten van televisie kijken of snoezelelementen.

Daarom willen we een kast ombouwen tot bureautje met tv en ook snoezelmaterialen voorzien in de ruimte. Op deze manier kunnen de bewoners gemakkelijker tot rust komen en ontspannen op een leuke manier.

BUDGET & PLANNING

Gewenste uitvoering: 2020

Totaalprijs: € 1 815, incl. BTW (materialen worden in eigen regie geplaatst).

Wil je dit project steunen met een kleine bijdrage? Dat kan ook! Voor stortingen vanaf € 40 ontvang je een fiscaal attest. Storten kan op onze fiscale rekening (BE90 0910 1151 4232) met vermelding "naam project, voornaam + naam".

De Brikken gaan de strijd aan tijdens de 'Coronacup'

Om het groepsgevoel in de leefgroepen van 't Brikhof aan te wakkeren, lanceerden we eind april de 'Coronacup'. 10 weken lang gingen de Brikken de strijd aan voor de titel van leukste, liefste, creatiefste, avontuurlijkste … huisje.

Elke week een nieuwe opdracht

Elke week voltooien de bewoners van de Brikken in alle concentratie en nauwkeurigheid een opdracht. Dat gaat van het vervaardigen van een eigen wapenschild tot de hoogste toren bouwen, van een avontuurlijke zoektocht tot een heuse bake-off. De verschillende huizen houden de spanning hoog door elkaar aan te sporen in een gemeenschappelijke WhatsApp-groep.

Onpartijdige jury

De opdrachten worden uitgevoerd onder het alziend en zeer kritische oog van de juryvoorzitter Betty Verjans. Het MDT-team staat in voor de algemene organisatie en jurering. De leefgroep die de opdracht het best uitvoert, wint een punt. Wie aan het eind van de rit de meeste punten verzameld heeft, wint.

Als apotheose en als beloning voor hun strijdvaardigheid, organiseren we aan het eind van de 10 weken het Frietenfeest (mogelijk in aangepaste vorm vanuit ieders tuin).

Lore Vandeweert,
ergotherapeut woonbuurt Brikhof

De Ter Heide 'Blijf in je kot cup'

'Blijf in je kot' is wellicht de meest gehoorde en uitgesproken zin van de laatste maanden. Door deze maatregel viel ook in Ter Heide het leven een beetje stil. De therapeuten van de centrale dagbesteding in Zonhoven staken de koppen (niet te dicht) bij elkaar en hierdoor ontstond de 'Blijf in je kot' cup.

Samenhorigheid en creativiteit

Leefgroepen krijgen sinds begin mei wekelijks via het interne Ter Heide tv-kanaal nieuwe opdrachtjes te zien. De uitgevoerde opdrachten worden door de leefgroepen gefilmd en dankzij de medewerking van ICT worden de opgenomen filmpjes telkens op hun beurt op het tv-kanaal getoond.

Zo kunnen onze bewoners elkaar weer zien via het tv-scherm en hierdoor ontstaat samenhorigheid, creativiteit, originaliteit, hilariteit ...

Campus Zonhoven ontwaakt

Er is wekelijks een wisselbeker te winnen die uitgereikt wordt aan de woonbuurt die de meeste opdrachten uitvoert, maar ook aan zij die het meest origineel uit de hoek komen. Door de uiteenlopende opdrachtjes kunnen veel bewoners betrokken worden en worden er heel wat mooie en originele filmpjes gemaakt. Bewoners die zichzelf en anderen op tv zien, opvoedsters die leuke en gekke dingen bedenken en zo voor animo zorgen bij iedereen ... Hierdoor komt campus Zonhoven weer wat meer tot leven in deze uitzonderlijke tijden.

Therapeuten centrale dagbesteding Zonhoven

Activering vanuit 'ons kot'

De afgelopen weken bleven we in heel België zoveel mogelijk 'in ons kot'. In Ter Heide was dat niet anders. Waar je anders bij mooi weer in en buiten de campus de vrolijke gezichten van onze bewoners kan zien terwijl ze genieten van een groepsactiviteit in het zonnetje, was het in deze situatie wat moeilijker om samen te genieten van de mooie dagen. Voor de activering van onze bewoners betekende dat ook een hele aanpassing.

Creatief tewerk gaan

Gelukkig betekende 'in ons kot blijven' niet dat onze bewoners zich niet konden amuseren in de leefgroep of campus. Want ook in stresserende en onzekere tijden, mag er ruimte zijn voor ontspanning. Als ergotherapeuten zetten wij ons beste beentje voor om onze bewoners toch voldoende leuke en veilige activiteiten aan te bieden. Natuurlijk moesten we met heel wat meer dingen rekening houden dan anders. Leefgroepen of bewoners die in quarantaine zaten, hadden andere mogelijkheden dan leefgroepen die gespaard bleven van alle mogelijke corona gerelateerde symptomen. Wij pasten ons aan, gingen creatief tewerk en probeerden het beste te maken van de situatie.

De kotplanning

Maar wat stond er zoal op het programma voor onze bewoners? Afhankelijk van het weer probeerden we zoveel mogelijk activiteiten op maat te voorzien: wandelen, fietsen, koken, crea, werkboekjes voor degenen die dit kunnen, 1-op-1 begeleiding, een relaxatiemoment … Dankzij het mooie weer van de afgelopen tijd, konden de bewoners er toch van genieten om geregeld de zon op hun gezicht te voelen, een frisse neus te halen en extra vitamine D binnen te krijgen.

Om de bewoners van het Woonerf te motiveren om een wandeling te maken, kregen ze bijvoorbeeld de opdracht een kaart met een beertje op in te kleuren. Daar hoorde nog een leuke boodschap bij en daarna konden de bewoners hun kaartjes in de brievenbussen van buurtbewoners steken die een beertje voor hun raam hadden geplaatst. Zo hadden de bewoners extra plezier van hun 'beertjeswandeling' rond de campus.

Als de dieren in campus Zonhoven verzorgd en gevoederd moesten worden, was dat ook altijd een leuke activiteit waarbij 1 bewoner per keer kon meehelpen. Verder waren activiteitenboxen heel populair in sommige woonbuurten. Via zo'n box kreeg een leefgroep wekelijks een leuke activiteit aangeboden. Dat kon gaan van muziek tot sport en spel, basale activiteiten … Alles zat kant-en-klaar in de box met instructies.

In 't Brikhof waren ze dan weer sportief aangelegd. Daar konden bewoners ook meedoen met de ochtendgym, veilig vanuit hun eigen leefgroeptuin. Dankzij een centrale box die in het zicht stond van iedereen, waren de oefeningen gemakkelijk te volgen vanuit de tuinen. Zo kon iedereen samen, maar toch apart, meedoen aan de ochtendgym-op-afstand.

Challenges

Wie onze bewoners en de leefgroepen een beetje kent, weet dat ze wel van een uitdaging houden. Daarom stonden er in verschillende woonbuurten of leefgroepen ook challenges op de agenda. In de paasvakantie moesten de jongens van Huis 8 bijvoorbeeld een aantal opdrachten zoeken en uitvoeren. Als de opdracht correct uitge-

voerd werd, konden ze een puzzelstuk verdienen. Was de puzzel volledig? Dan kregen ze een lekkere verrassing. Aan het eind van de paasvakantie waren alle opdrachten uitgevoerd en konden de jongens genieten van lekkere paaseitjes.
In Borgloon en Zonhoven pakten ze het groots aan en organiseerden we de 'Blijf in je kot cup' (Zonhoven) en de 'Coronacup' (Borgloon), 2 challenges die alle leefgroepen van de campus vanuit hun kot konden uitvoeren. Je leest er alles over op pagina 7.

Flexibel

In de woonbuurten van Ter Heide zijn de therapeuten nog steeds gekoppeld aan (een) bepaalde leefgroep(en). Hier blijven ze gedurende de hele coronacrisis om het risico op besmettingen over de groepen heen zoveel mogelijk te vermijden. Sommigen worden ook ingezet in een specifieke leefgroep om het werk van de leefgroepmedewerkers in deze drukke periode wat te verlichten. Ze helpen mee met de verzorging, eten geven en draaien mee als ondersteuning in de leefgroep. Daardoor kan het personeel beter ingezet worden doorheen de dag, 's avonds en in het weekend.
Anderen zorgen dan weer voor de activering van specifieke leefgroepen of werken vanop afstand samen een activiteit uit waar een hele woonbuurt aan kan deelnemen. Natuurlijk doen alle leefgroepen dat wel vanuit hun eigen 'kot'. Deze andere manier van werken, vraagt om een aantal creatieve aanpassingen van onze kant. Gelukkig konden we ook rekenen op onze collega's van het dagcentrum. Zij stonden een hele tijd ook in voor de activering van de bewoners in vaste leefgroepen of werkten tijdelijk mee als een volwaardig lid van een andere leefgroep.

Ondersteuning op afstand

Jammer genoeg moesten we in het dagcentrum van Zonhoven en Borgloon een tijd lang heel wat bewoners missen door deze coronacrisis. Maar vergeten deden we hen niet. We bleven in contact met onze bewoners en hun ouders via mail en telefoon. We maakten onder andere filmpjes voor hen waarop we ouders lieten zien hoe ze thuis konden BIMmen, rolstoeldansen of massages geven. We stuurden ook vrijblijvende tips door via links of foto's (bv. knutselideetjes, liedjes, een 'bellenblaasrecept', tips om zelf massageolie te maken …) en polsten elke week hoe het met de bewoners en hun ouders ging. Gelukkig konden we vanaf midden mei onze kapoenen terug verwelkomen in de dagopvang.

Een lach op hun gezicht

De coronapandemie was en is een uitdaging op verschillende vlakken. Bewoners konden een hele tijd niet naar huis of bezoek ontvangen, zagen hun leefgroepmedewerkers in gekke outfits rondlopen … Ons doel was om hen via leuke activiteiten toch fijne momenten te bezorgen en een lach op hun gezicht te toveren. Gelukkig gaan we intussen de goede kant op en kunnen onze bewoners ook weer genieten van contact met hun ouders of familieleden.

De ergotherapeuten van Ter Heide

Een blije heropstart voor 't Ven

Op maandag 18 mei was het zover, na ongeveer 2 maanden ondersteuning te bieden in de andere leefgroepen, mochten we onze eigen bewoners van het Ven terug verwelkomen. Wat hadden we hier allemaal naar uitgekeken! Aan hun brede glimlach was te zien dat ook zij blij waren om ons terug te zien.

Een nieuwe outfit

We ontvingen hen enthousiast en met open armen, maar ook met de nodige beschermingsmiddelen. Mondmaskers, handschoenen en schorten maken vanaf nu deel uit van onze dagelijkse outfit om alles zo veilig mogelijk te laten verlopen. Dit is voor ons, maar ook voor de bewoners, even wennen.

Geleidelijk opstarten

Daarom zijn we blij dat we geleidelijk aan kunnen opstarten, zodat we alles tussendoor grondig kunnen ontsmetten en de nodige afstand van 1,5 meter tussen de bewoners onderling kunnen respecteren.
Aan de andere kant kijken we er natuurlijk ook naar uit om snel met iedereen van het Ven herenigd te zijn. Zo zijn er bijvoorbeeld nog bewoners van het Ven die thuis blijven en teamleden die de ondersteuning in de andere leefgroepen verderzetten.

Kelly Vande Reyd,
leefgroepmedewerker Ven 1

Arlette Claes met pensioen

In 1993 begon Arlette haar carrière in Ter Heide. Eind april mocht ze haar loopbaan afronden als medewerker van de nachtdienst in woonbuurt Henisberg. Bedankt voor al je harde werk, Arlette. We zullen je missen. Geniet van je welverdiende pensioen.

Laat de kurken maar knallen
Want nu is het feest
Gooi de remmen maar los
Het harde werken is geweest
Ballonnen, slingers, lekker eten
Alles kan en alles mag
Laat je vorstelijk behandelen
Want 30 april was jouw dag
Proficiat met je prestatie
Je hebt het toch maar fijn gefikst
Wees trots op wat je hebt bereikt
Gefeliciteerd, het is niet niks!

Post voor Ter Heide

De afgelopen maanden kregen we heel wat mooie, bemoedigende berichten: brieven voor bewoners, mailtjes voor medewerkers, telefoontjes … We zijn ongelooflijk dankbaar voor alle positiviteit, hoop en steun die we van iedereen mochten ontvangen. In onzekere tijden sterkt het om te weten dat er veel mensen achter ons staan en ons een hart onder de riem willen steken. We willen hier dan ook enkele mooie boodschappen met jullie delen.

Vrijwilligers met een groot hart

Onze vrijwilligers moeten we uit veiligheidsoverwegingen al een tijdje missen. Toch weerhield dat Guy en Diane, de 'vrijdagvrijwilligers' van woonbuurt Henisberg, niet om de medewerkers van Tongeren een digitale dikke duim te bezorgen.

"Het coronavirus zorgde ervoor dat we mekaar al zo lang niet gezien of gesproken hebben … Uiteraard hebben wij er alle begrip voor dat we in deze situatie niet meer mochten komen, uit veiligheid voor de bewoners en alle medewerkers van Ter Heide, maar ook deels voor onze eigen veiligheid. (Want ja, Guy en ik zitten in de groep 'verhoogd risico'.) Met enorme inzet proberen jullie allemaal om ervoor te zorgen dat COVID-19 niet op het terrein binnenkomt. Dit legt een enorme druk op jullie, is stresserend, zorgt voor slapeloze nachten, niet wetende wat morgen weer brengt. Jullie verdienen ons respect en een dikke duim."

Bemoedigende woorden

Ook heel wat mensen fleurden onze bewoners op met bemoedigende boodschappen. Nicole schreef: "Respect voor jullie inzet zoals steeds, maar zeker nog in deze moeilijke omstandigheden. Daar alleen kan liefde wonen! Daar alleen is het leven goed … Waar men stil en ongedwongen alles voor elkander doet."

Ook Frieda had een aantal wensen voor de bewoners: "Ik wens jullie een wereld vol bloemen. Ik wens jullie een wereld vol licht. Ik wens jullie van alles het beste, maar vooral een glimlach op jullie gezicht. Ik wens jullie een leven vol liefde. Geen tranen, geen zorgen, geen pijn en dat iedere dag een cadeautje mag zijn."

Kleurrijke kast

In alle campussen kwamen heel wat brieven, tekeningen en kaartjes binnen. In Berk 1 waren het er zo veel dat de kast waar ze ophingen behoorlijk vol begon te geraken. Maar zowel de bewoners als het personeel waren zeer blij met de wekelijkse positieve, kleurrijke boodschappen. Sommige bewoners kregen persoonlijke post van hun favoriete vrijwilligers, familieleden of zelfs van medewerkers van Ter Heide. Andere mensen stuurden een bericht vol mooie woorden voor wie het kon gebruiken. Alle berichten kregen hun plekje in de leefgroepen en lokalen van Ter Heide. Dikke merci aan iedereen die ons via deze weg een hart onder de riem stak!

Testen op COVID-19

Op 22, 23 en 24 april vonden er COVID-19-testen plaats in campus Zonhoven. Zo goed als alle bewoners en personeelsleden van de campus werden er getest op het coronavirus. In totaal werden maar liefst 174 bewoners en 287 medewerkers getest op het coronavirus.

Medisch team

Voor de personeelsleden vonden de testen plaats in het dokterskabinet van de campus. Ze werden uitgevoerd door de arbeidsgeneesheer van Liantis, met begeleidingen van onze eigen verpleegkundigen. Onze bewoners werden in de nieuwe lokalen van het Ven getest door de hun gekende geneesheer en onze verpleegkundigen. Het medisch team kon rekenen op de nodige beschermingsmiddelen om de testen op een eigen veilige manier uit te voeren.

Opgelucht

Door een goede planning verliep het afnemen van de testen zeer vlot. De directeur personeel & organisatie en de preventieadviseur waren gedurende de 3 testdagen aanwezig om de medewerkers een hart onder de riem te steken. De meeste medewerkers waren na afloop opgelucht omdat de test zo soepel verliep. "Je voelt er amper iets van", was een vaak gehoorde reactie. Wel zagen we veel medewerkers naar buiten komen met tranende ogen: een reactie van het lichaam op het testmateriaal dat in de neus gestoken werd.

Resultaten

De resultaten kwamen er snel en waren beter dan we hoopten: slechts 2 bewoners en 3 personeelsleden testten positief. Meteen een tastbaar resultaat van onze strikte aanpak en de goede opvolging hiervan. Een dikke pluim voor alle medewerkers die betrokken waren bij de organisatie van deze testen!

Stijn Vandeurzen,
preventieadviseur

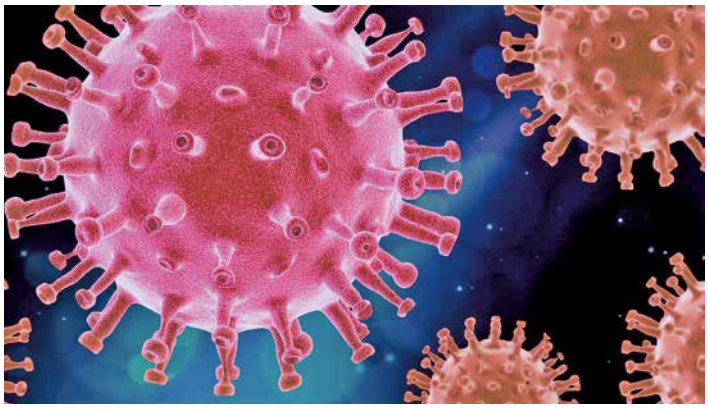

De ervaring van een verpleegkundige

Er werd mij gevraagd of ik een 'korte' tekst wou schrijven over mijn indrukken van de testdagen. Eerlijk, het is moeilijk om dit in een korte tekst te omschrijven, want ik kreeg zoveel indrukken!

Vragen en twijfels

Het begon bij de vraag om een deel te mogen uitmaken van het COVID-19-testteam voor het personeel. Als verpleegkundige was ik uiteraard fier om mijn steentje te kunnen bijdragen en er voor Ter Heide en het personeel te zijn. Fijn, eindelijk zouden we een beter zicht krijgen op het aantal besmettingen!
Maar dan bezinkt alles even … Zou ik mezelf niet besmetten? Hebben we genoeg beschermingskledij aan? En hoe zit dat dan, een hele dag niet eten, plassen of drinken … als je zo'n beschermingsoutfit moet dragen? Ik voelde al dat ik zeker een kriebeltje in mijn keel zou hebben en dan een slokje water zou moeten drinken. Samenwerken met een arts van Liantis, hopelijk bijten ze niet. Zou het personeel het niet vervelend vinden als ik er tijdens hun onderzoek op sta te kijken? Of is het voor hen net aangenamer om een bekend gezicht te zien op dit spannende moment? Kan ik voorkomen dat er niet juist daar een besmetting plaatsvindt? En oh jee, ze moeten op het einde van de dag ook in 'mijn' keel zijn! Ik kan jullie verzekeren dat ik de nacht voordien niet veel geslapen heb!

Vlotte onderzoeken

Dus daar vertrokken we 's ochtends: blij dat ik er voor ons personeel kon zijn, maar toch wel met de bibber in mijn benen. Al snel kreeg ik een routine in mijn handelingen en mijn hersenen draaiden op volle toeren om toch maar zeker te zijn dat alles steeds ontsmet was en niemand besmet kon worden. Het leek mij voor het personeel eerder een geruststelling dat ze een bekend gezicht zagen en ik probeerde mijn collega's zoveel mogelijk gerust te stellen. Dat resulteerde in vlotte onderzoeken.

Respect voor onze begeleiders

Ik had een zeer aangename arts om mee samen te werken. In de momentjes dat het even moeilijk werd, probeerden we elkaar af te leiden, want in de rustige momentjes begint het overal te jeuken, begin je plots te zweten en ademen lijkt dan opeens heel moeilijk. De hele dag zo'n pak, masker en gezichtsscherm dragen, neen dat was het niet. Ik heb alleen nog maar meer respect voor onze begeleiders die zo de hele dag moeten werken!

Rollercoaster

Die dagen waren voor mij een rollercoaster aan emoties. Ik voelde hoe moeilijk het voor sommige medewerkers was en nog steeds is en ik kan alleen maar zeggen: chapeau voor alle medewerkers, want jullie zijn er allemaal voor blijven gaan! Blijf ook steun zoeken bij elkaar en als je nood hebt aan een babbel, twijfel dan niet en vraag een gesprekje aan. Want dit moeten jullie niet alleen dragen! Onze vertrouwenspersonen zijn er steeds voor jou:

- **Bert Was: 2106**
- **Evi Vanspauwen: 4820**
- **Isabelle Saint-Georges: 2400**
- **Jo Colson: 7300**

Patsy Peeters,
verpleegkundige woonbuurt Heuvel

Appreciatie voor onze uitzonderlijke medewerkers

De coronapandemie betekende heel wat voor onze medewerkers. Sommigen namen extra taken op, werden ingeschakeld in een andere leefgroep, anderen werkten van thuis uit of zorgden in volledige beschermingsoutfit voor zieke bewoners … Uitzonderlijke situaties vragen dan ook om uitzonderlijke medewerkers. Gelukkig hebben we er daar veel van in Ter Heide. En dat ging niet onopgemerkt voorbij.

Appreciatie van externen

Heel wat externe partners toonden hun appreciatie voor de medewerkers van Ter Heide in de vorm van een bloemetje, paaseitjes, handcrèmes voor de droge handen … Ook brieven of aanmoedigingen via foto's en filmpjes fleurden de collega's op de afgelopen weken.

Comfort en rust

Ook in Ter Heide vonden we het belangrijk om onze collega's in deze periode zo goed mogelijk te ondersteunen. Naast gesprekken met de vertrouwenspersonen en de nodige beschermingsmaterialen, vonden we het ook nodig om in te zetten op comfort en de broodnodige rust. Daarom zorgden we voor oorbuddies, handige hulpstukken waardoor de elastieken van het mondmasker minder snijden en het masker beter past op het gezicht. Ook het corona-ouderschapsverlof zorgde voor meer ademruimte. Door dit bijkomend verlof konden ouders werk en privé beter combineren tijdens deze moeilijke periode. Alle medewerkers ontvingen ook een eigen stoffen mondmasker voor thuisgebruik. En natuurlijk mochten lekkere of gezonde tussendoortjes niet ontbreken. Want uitzonderlijke medewerkers moet je koesteren.

Topdokters!

Voor de medische ondersteuning van onze bewoners kunnen we rekenen op 6 artsen die gekoppeld zijn aan de verschillende woonbuurten van Ter Heide. De afgelopen weken stonden ze ons elke week bij met raad en daad. Het was ook voor hen een extra drukke periode, maar dat belette hen niet om er steeds snel te zijn voor onze bewoners wanneer nodig.

Vlotte samenwerking

Het valt op hoe vlot de samenwerking met onze artsen verloopt in deze moeilijke tijden. Iedereen is erg flexibel en er wordt gewerkt met wederzijds respect. De verpleegkundigen van Ter Heide stemmen af met de artsen bij vragen en andersom ondersteunen zij hen bij testafnames e.d. Een mooie wisselwerking die de laatste maanden zijn vruchten afwierp. Toch is het voor de artsen niet altijd even gemakkelijk. Zo werden dokter Fraiponts' fysieke capaciteiten behoorlijk aangesproken om sommige COVID-19-testen goed te kunnen afnemen.

Advies en afstemming

Niet alleen in de praktijk, maar ook bij het opstellen en aanpassen van onze maatregelen konden we op hun professioneel advies rekenen. Als afgevaardigde van de artsen zorgde dokter Vandersmissen elke week op het overleg van de coronacel voor wetenschappelijk onderbouwd advies dat rekening hield met de situatie op de werkvloer. Ook telefonisch en via mail waren ze steeds bereikbaar. Daarom willen we hen hier nog eens bedanken voor alle snelle acties, inzichten en adviezen van de voorbije weken. Bedankt, dokters Fraiponts, Vandersmissen, Mebis, Box, Ramaekers en Jacobs. Met jullie hebben we echte topdokters in huis!

Oplossing p. 31: Claude Schepers (leefgroepencoördinator woonbuurt Berk-Spar)

Evi Lagaeysse

Korte voorstelling

Ik ben Evi, nog heel even 39 jaar. Ik ben mama van 2 kapoenen: Jasper (11) en Rozan (bijna 7). Ik ben gehuwd met Rudi, zelfstandige. Wij wonen in het landelijke Aalst (bij Sint-Truiden). Ik hou van buiten zijn om te lopen, wandelen, fietsen, rusten … alleen, met familie en/of vrienden. Ik engageer me voor de Stichting Dravet NL/Vlaanderen en maak deel uit van een vrijwilligersgroepje dat projecten organiseert voor Roemeense kansarme kinderen.

Een steentje bijdragen

Werken in Ter Heide is een carrièreswitch voor mij. Ik kom uit het volwassenenonderwijs waar ik 2 jaar als leerkracht werkte en nadien 14 jaar in een directiefunctie. Maar na al die jaren was het tijd om de stap te zetten naar datgene waar ik ooit voor studeerde: pedagogie.
Aangekomen in 't Brikhof zag ik een warme organisatie met medewerkers die de bewoners boven alles zetten, die me meenemen in hun verhaal en die met passie elke dag weer, ook in moeilijke omstandigheden, het beste van zichzelf geven. Het voelt goed om daar deel van uit te kunnen maken en ik zal ook het beste van mezelf geven om een steentje bij te dragen.

Evi Lagaeysse,
zorgcoördinator woonbuurt 't Brikhof

Daniël Nilis

Belangrijke schakel

Via mijn 'top secret' contact in Ter Heide vernam ik dat ze door omstandigheden een zeer belangrijke schakel misten in de keuken: een afwashulp! In afwachting van een opleiding naar mijn echte droomjob begon ik al stilaan vast te plakken aan mijn gamingstoel en vond ik het geen slecht idee om een beetje actie te ondernemen … Omdat ik enkele jaren in de hotelschool doorgebracht heb, dacht ik: die paar kookpotten kan ik wel de baas!

Spic en span

De eerste dag begon goed: in het keukenmagazijn moest ik gaan winkelen voor de leefgroepen. 5 appelsienen, 10 appelen, 7 tomaten, 1 komkommer … in zakjes steken. Het was leuk en de tijd vloog! De tweede taak was een ander paar mouwen: de kookpotten waar ik bijna zelf in paste afwassen … Uiteindelijk waren niet enkel de potten zuiver, maar het zag eruit alsof ik zelf ook een bad genomen had.

Schoonmaaktalent

Het bleek dat ze in de keuken nog een verrassing voor mij in petto hadden: ik mocht zelfs een 'karwash' bedienen! Ja, je hebt het goed gelezen: het is niet 'carwash', maar een echte 'karwash'! De maaltijdkarren moeten ook regelmatig gereinigd worden en daarom worden ze in de afwasstraat gezet: aan de ene kant vuil erin, aan de andere kant proper uit. Zoals bij een echte carwash.
Ondertussen weet ik ook hoe je de vloer juist moet dweilen en ken ik bijna alles over allerlei desinfectiemiddelen. Vooral mijn handen hebben er goed kennis mee gemaakt, mijn huid wordt iedere dag dunner. Na deze ervaring kan ik me moeilijk voorstellen dat dit iemands droomjob is, maar ik ben ervan overtuigd dat dit een zeer belangrijk onderdeel is van het kookgebeuren!

Daniël Nilis,
medewerker grootkeuken

Josy Deckers en Petanque Nerem zorgen voor omheind terras in Henis 3 & 4

Genieten van een aangenaam zonnetje en van het mooie uitzicht, medebewoners groeten die wandelen op het terrein, een maaltijd in de buitenlucht gebruiken, meedoen met een fijne buitenactiviteit … Dit zijn allemaal leuke ervaringen voor onze bewoners. In Henis 3 en 4 droomden ze er al langer van om van al deze dingen te kunnen genieten op een veilige manier. Dankzij Petanque Nerem en Josy Deckers werd die droom werkelijkheid.

Wensen

De mobiele bewoners van Henis 3 en Henis 4 wilden heel graag een omheind terras zodat ze zich vrij, maar op een veilige manier in de gezonde buitenlucht kunnen verplaatsen. De bewoners van beide leefgroepen vinden het ook fijn om in elkaars gezelschap te vertoeven, waardoor een gemeenschappelijk terras voldoende is. Met een poortje in de omheining zouden ook de begeleiders vlot een doorgang naar het omliggende terrein hebben om een wandeling met de bewoners te maken, een bezoekje te brengen aan het prieeltje …

Realisatie

Dankzij de steun van Petanque Nerem en Josy Deckers kwam de wens van Henis 3 en 4 eindelijk uit. Petanque Nerem organiseerde vorig jaar aan het eind van de zomervakantie een petanquewedstrijd met een groot deelnemersveld. De opbrengst ging integraal naar een goed doel, namelijk Ter Heide Tongeren! Ook Josy Deckers schonk een mooi bedrag om dit project te realiseren. Dankzij deze enthousiastelingen werd de droom van onze leefgroepen werkelijkheid. Bedankt voor de steun!

Help jij het rolstoelfietsenpark van campus Genk vernieuwen?

In Ter Heide vinden we sporten & bewegen een essentieel onderdeel van het welzijn van onze bewoners. Eén van de activiteiten die erg geapprecieerd wordt is fietsen, zowel actief als passief. Net zoals vorig jaar dienden we daarom een project in als onderdeel van de crowdfundingsactie 'Supporters voor G-sporters' van G-Sport Vlaanderen. Vorig jaar focusten we ons op het vernieuwen van het (rolstoel)fietsenpark in campus Zonhoven. Dit jaar is het de beurt aan campus Genk. Ook jouw hulp kunnen we hierbij goed gebruiken!

Inclusie en integratie

De afgelopen jaren hebben we heel wat elektrische (rolstoel)fietsen aangekocht. Hierdoor hebben we ook een groot aantal vrijwilligers kunnen aantrekken die er samen met onze bewoners bijna dagelijks opuit trekken. Op die manier doen we via fietsen ook aan integratie en inclusie.
Fietsen stelt ons in staat met onze bewoners naar buiten te treden. Door de mensen van het dorp/de stad naar Ter Heide te halen, leren zij onze organisatie en bewoners kennen en nemen ze het leven in Ter Heide mee naar hun eigen leefwereld.

Samen sporten

Het succes van onze aanpak heeft ertoe geleid dat heel wat van onze fietsen versleten zijn en niet meer voldoen aan het intensieve gebruik. Met het project van G-sport Vlaanderen willen we ons ditmaal concentreren op de fietsbeleving van onze bewoners uit de gedragstherapeutische groepen. Daarom kiezen we voor de aankoop van een Funtrain en een Fun2go. De Funtrain is een elektrische fiets met aanhangwagen. Hierdoor

kunnen meerdere bewoners meefietsen met 1 begeleider.
De keuze voor dit soort fietsen verhoogt voor deze doelgroep de kwaliteit van sportbeoefening. We denken hierbij dan aan groepsvorming, leren rekening houden met elkaar en vooral samen sporten. De Fun2go voorzien we om later verder uit te bouwen tot een Funtrain. Op die manier creëren we voor leefgroepen de mogelijkheid om een groepsuitstap te plannen met beperkte personeelsbezetting.

Hulp gezocht

Wanneer ons project definitief wordt goedgekeurd door G-Sport Vlaanderen, kunnen we eraan beginnen. De aankoop van deze fietsen zal ca. € 20 000 kosten. Als we via de crowdfundingsactie € 10 000 inzamelen, verdubbelt G-Sport Vlaanderen dit bedrag. Daarom zijn we op zoek naar vrijwilligers en sponsors die onze actie willen steunen. Wil jij je schouders onder dit project zetten of ken je clubs, scholen of personen die een handje willen toesteken? Neem dan zeker contact op met Tony Antheunis (tony.antheunis@terheide.be of 011 81 94 00).

Bedankje schenkingen

De afgelopen maanden kregen we ongelooflijk veel hulp van personen en bedrijven die ons steunden in onze zoektocht naar gepast beschermingsmateriaal. Medewerkers van Ter Heide en ouders zetten hun eigen netwerk in, de steden en gemeente van onze vestgingsplaatsen droegen hun steentje bij, handige Harry's en bedreven naaisters gebruikten hun talenten om Ter Heide te steunen … Het zijn te veel initiatieven om op te sommen, maar we zijn enorm dankbaar voor alle inspanningen!

Groot hart

Vanaf eind maart was elk bedrijf in België op zoek naar dezelfde beschermingsmiddelen. Dat maakte het ook voor ons in Ter Heide, ondanks de vele inspanningen, steeds moeilijker om tijdig de juiste aantallen beschermingsmaterialen aan te krijgen. Gelukkig konden we elke week rekenen op heel wat bedrijven met een groot hart.

Carglass, Konings, Reyskens Orthopedie, Hubo, Onze Zorg & Safety Jogger, Global Impact, Horta, de ISS poetsploeg van DAF Trucks Westerlo, Petanque Nerem, ZOL, Zamex, Lowette Gifts, AFF, Nice Little Things, Futech Tessenderlo, Bakkerij Güler (i.s.m. Karasakal Aytekin en Huri Yildiz), Isoworx, Lions Club Tongeren, gemeente Zonhoven, Nutricia, Cupix, tandarts Ronny Martens, stad Genk, apotheek Jorissen, stad Borgloon, kinepraktijk Pullinx , Spotify, Adsomenoise, Heraeus, Zonhoven Zorgt, Special Olympics Belgium, Edwin Claesen meubelmakerij, Fruitsnacks… zorgden voor verschillende soorten mondmaskers, ontsmettingsalcohol, handgels, spatbrillen of gelaatsschermen, wegwerpshorten of -handschoenen.

Eigen netwerk

Dat we fantastische medewerkers en ouders/familieleden in huis hebben, wisten we al langer. Maar wanneer dat tijdens moeilijke momenten nog maar eens bevestigd wordt, kunnen we alleen maar dankbaar zijn. Heel wat ouders van bewoners lieten zichzelf van hun beste kant zien en zorgden ervoor dat de medewerkers die voor hun kinderen/familieleden zorgden met de juiste beschermingsmiddelen aan het werk konden. Ook medewerkers steunden elkaar en spraken hun netwerk aan om Ter Heide te steunen in deze periode.

Zelf aan de slag

Als de materialen niet beschikbaar zijn, dan maken we ze zelf, dachten heel wat scholen en naaitalenten. Van Sint-Martinusscholen Herk de Stad, Atlas College Genk, HAST en UCLL ontvingen we heel wat gelaatsschermen. 3Dplanner zorgde dan weer voor mondmaskerclips, zodat werken met een mondmasker wat aangenamer werd.
Heel wat mensen kropen dan weer, net zoals de dames van onze naaikamer, achter de naaimachine om onze medewerkers aan het begin van de lockdown te voorzien van stoffen mondmaskers.

1 000 x bedankt!

Het is onmogelijk om iedereen op te noemen die zich voor ons, onze medewerkers en bewoners heeft ingezet de afgelopen weken. Via deze weg willen we dan ook iedereen bedanken voor alle grote en kleine inspanningen. 1 000 maal bedankt voor alle steun en de warmte die we van jullie mochten ontvangen. De Ter Heidefamilie is er een waar we steeds op kunnen rekenen!

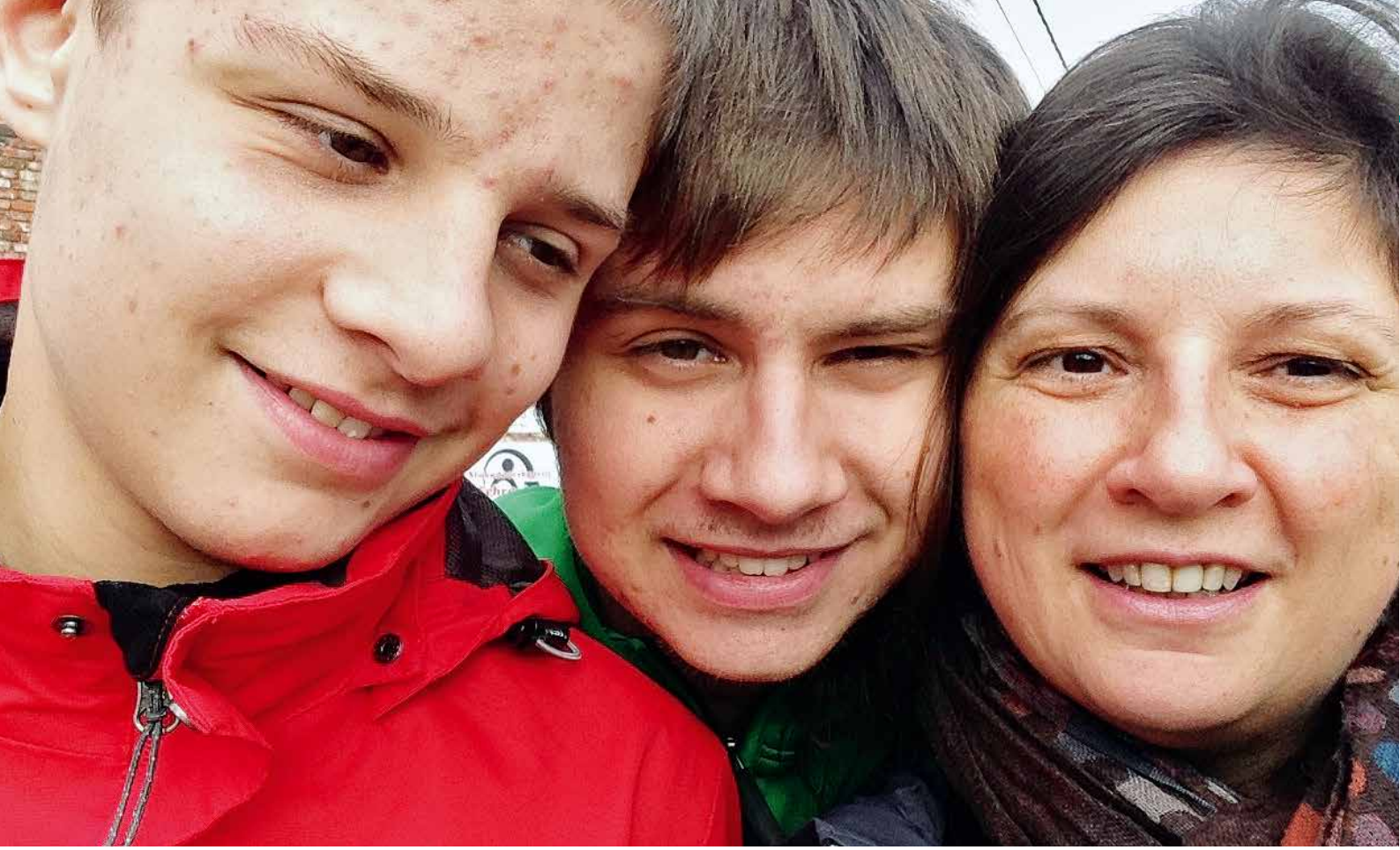

Ieder zijn eiland

Als 3 weken 3 maanden worden, dan worden de vraagtekens alsmaar groter. Een gesprek met Veerle en Leen midden in de coronatijd.

Veerle

Veerle, moeder van Bart, 21 jaar, had het weekend thuis onlangs óók al met 1 dag moeten inkorten. Zij is alleenstaande moeder, Bart beresterk, fysiek een perfecte jongen maar met autisme en een zwaar verstandelijke beperking.

Onmacht

Een maand geleden nog gebeurde het dat ze tijdens een wandeling hulp moest vragen aan voorbijgangers omdat ze zijn gedrag niet binnen de perken kreeg. Het was voor haar dus geen keuze, maar een beslissing uit onmacht om Bart op 12 maart voor 3 weken niet naar huis te halen in het weekend.

Tijdsbesef

"Ik dacht hij is daar goed en veilig, maar nu is het al bijna 3 maanden en is er toch wel wat probleemgedrag. Hij moet er dus toch van afzien dat hij niet naar huis kan. Normaal heeft hij geen besef van tijd, maar 's vrijdags om half zeven zat hij altijd te wachten om naar huis te gaan. Een weekend bij papa, een weekend bij mama. Dan nam hij me bij de hand, allez vooruit naar huis om te snoezelen onder een dekentje, wat masseren, naar de koelkast lopen om iets te drinken of te eten, want dat doet hij het liefst. Hij kan heel goed uitdrukken wat hij wil."

Beschermd leven

Veerle, vóór corona administratief medewerker in Brussel, maar nu thuis telewerker, mist nu in het weekend zijn speelgoed dat overal rondslingert, zijn lawaai in huis, het snoepgoed dat weeral op is, de verfomfaaide beddenlakens. Ze mist Bart. "Maar, ja, je blokkeert dat emotioneel af. Doorheen de

jaren heb ik al zoveel afscheid moeten nemen. Dit is niet de toekomst die ik gedroomd had voor het pasgeboren kind in mijn armen. 11 jaar geleden kwam Bart naar Ter Heide, nu weer het weekend inkorten, het wordt altijd maar minder en minder. Beschermd leven. 'Lockdown', dat is iets dat ik al héél lang ken!"

Leen

Leen is de moeder van Noor, 11 jaar. Sinds 12 maart kan Noor niet meer naar de dagopvang en is ze altijd thuis.

Goed plannen

"Eigenlijk is dat een geruststelling voor mij, want ik was bang voor besmetting. Alle gasten iedere dag op en af van thuis naar Ter Heide, dat is toch veel risico. Noor is voor alles afhankelijk van derden, maar is altijd goedlachs en zeer alert. Momenteel loopt er een aanvraag bij het VAPH voor een spraakcomputer omdat de logopediste ervan overtuigd is dat Noor via oogbesturing zou kunnen communiceren. Met Noor steeds thuis moet alles goed gepland worden en dat is best druk, zeker als je dan ook van thuis uit online les moet geven aan derdegraadsleerlingen, taken en opdrachten van de leerlingen moet verbeteren, tussendoor broer nog wat moet helpen die ook afstandsonderwijs krijgt. Noor laat zich dan wel al eens horen in de andere hoek van de living waar ze tv kijkt, maar de leerlingen vinden dat helemaal niet erg."

Content kind

Het is eind mei nog niet zeker wanneer Leen terug naar de school moet om les te geven. Dan zal er voor Noor een oplossing gezocht moeten worden. Het busvervoer naar de dagopvang wordt nog niet dadelijk terug opgestart.

"Maar nu heb ik toch wel het plezier om tussendoor eens te gaan wandelen met Noor, samen met haar broer, of een boekje te lezen. Ze kan zo deugd hebben van de zotte kuren van haar broer. Noor is zo'n content kind, ze is rustig en weent bijna nooit. Daar word je zelf content van. Als ik had moeten of kunnen kiezen, dan had ik ze toch thuis gehaald. Ze is nu nog

maar 11, het lukt nu nog. Ik kan ze nog de baas. Ik kan ze wel niet meer zelf dragen, maar dat doet haar broer van 13 met veel brio."

opgetekend door Rita Jaenen

Nieuwsgierige neus

In dit nummer van Ter Heide nieuws stelt Annelies Verbruggen, leefgroepmedewerker Huis 4, haar nieuwsgierige neusvragen aan Jessica Schoubben, hoofdopvoedster Henis 5. In het septembernummer zal Jessica op haar beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

Annelies: Je hebt enkele jaren terug de overgang gemaakt van A2 naar A1'er. Wat zijn je tips voor de collega's die hierover nadenken?

Jessica: Als ze hierover nadenken, moeten ze het zeker doen. Ik vond het vooral fijn dat ik met de theorie aan de slag kon in de praktijk. Een goede planning is hierbij het belangrijkste, want dat biedt je rust.

Annelies: Je bent ook van campus verhuisd vorig jaar; hoe kijk je hier achteraf op terug?

Jessica: In het begin heb ik het heel moeilijk gehad. Als je 11 jaar in een leefgroep hebt gestaan, je een nauwe band hebt opgebouwd met je bewoners en al die tijd deel uitmaakte van een tof team, is zo'n verhuis moeilijk. Maar in Henis 5 ben ik heel welkom ontvangen. Dat was natuurlijk heel fijn; ik hoorde er meteen bij. Ondertussen zijn we anderhalf jaar verder en heb ik helemaal mijn draai gevonden in woonbuurt Henisberg.

Annelies: Je bent toch wel een superwoman! Je hebt een pracht van een zoontje en je bouwt een nieuw huis. Hoe combineer je dat met je job?

Jessica: Toch ook wel met dank aan de mensen rondom mij, want zonder hen was dit nooit gelukt. Een heel huis bouwen met 3 personen en met een klein ventje in huis is niet niks, maar we zijn er wel supertrots op. Als je allebei handig bent, moet je er gewoon voor gaan.

Annelies: Wij zijn al vriendinnen van aan het begin van onze carrière hier in Ter Heide. Wat is je leukste herinnering aan ons?

Jessica: Dat is moeilijk om te kiezen; er zijn zo veel leuke momenten! Maar als ik moet kiezen, ga ik voor onze ontbijtjes samen. Daar kan ik wel van genieten: even rust en gewoon fijn samen zijn …

Stap voor stap in de goede richting

Op 13 maart, aan het begin van de lockdown, stonden ouders voor een hartverscheurende keuze: hun kind/familielid in Ter Heide laten of mee naar huis te nemen tot het einde van de coronamaatregelen. Vanaf midden mei zetten we terug voorzichtige stappen vooruit om het contact tussen ouders/familie en kind/familielid geleidelijk aan te herstellen.

In de coronaperiode gingen zowel ouders als leefgroepen creatief tewerk om bewoners toch in contact te brengen met hun families. Maar bezoekjes aan het raam, videochats en telefoontjes kunnen de weekends thuis, vakanties, wandelingen … niet vervangen. Midden mei kwam er na positief advies van de Nationale Veiligheidsraad de mogelijkheid om bewoners in Ter Heide te bezoeken onder strikte voorwaarden en zonder fysiek contact. Een kleine stap vooruit, maar we waren er nog niet.
Vanaf 5 juni zette Ter Heide een volgende grote stap in de versoepeling van de bezoekregeling. Bewoners konden vanaf dan terug op bezoek in hun thuissituatie, onder bepaalde voorwaarden. Het eerste weekend van juni was er een van blije, voorzichtige herenigingen. Bewoners die niet naar huis konden, kregen de mogelijkheid om in Ter Heide terug bezoek met fysiek contact te ontvangen. Ouders en families die daar behoefte aan hadden, konden er ook voor kiezen om hun kind/familielid voor langere tijd (minimaal 2 weken) naar huis te halen.
We zijn nog niet van COVID-19 verlost, maar samen gaan we stap voor stap de goede richting uit. Steeds met de veiligheid van onze bewoners voorop.

Afstand

In de woonkamer hangt een foto van haar, 80 bij 60 cm. Heel groot dus. Maar niet groot genoeg om ook maar iets van mijn dochter 'in levenden lijve' te vervangen. Die praat ook wel niet, zit even stil in haar rolstoel en begrijpt ook niet wat ik vertel.

Haar taal is enkel lichaamstaal. Die kan je alleen voelen en – als je heel goed naar haar gezicht kijkt – misschien ook zien. Maar de 'lockdown' en 'physical distancing', de lijfelijke afstand, hebben die taal uitgeveegd voor mij.
Ze zit nu al zowat 3 maanden in lockdown in Ter Heide, de helft daarvan in quarantaine. En toen een van de huisgenoten COVID-19 kreeg, werd die afstand ineens een afgrond waar ik de overkant niet meer van zag. Iedere dag was er wel nieuws van de leefgroep, maar het was telkens opnieuw bang afwachten: zij óók ziek? Tot iemand me zei "leef per dag", anders lukt het niet.
Het bericht de volgende dag was gelukkig weer "alles nog in orde met Babs". Weer zuurstof tot de volgende dag. En toen er na 3 dagen een videogesprek kwam, zag ik haar inderdaad in haar rolstoel zitten, buiten in de zon. Niet naar adem happend, niet met zuurstofleidingen in de neus en niet palliatief in een bed. Want dat waren al die dagen de beelden die in mijn hoofd ronddraaiden.
Toen … was er van mijn kant geen taal meer. Want blij, dankbaar en toch doodsbang voor wat er morgen misschien toch nog zou kunnen komen, dat kan je niet in woorden samenvatten. Haar 'engelbewaarders' die de gsm vasthielden, hadden dat dadelijk begrepen en zeiden gewoon "morgen zijn we er weer terug".
Het heeft nog 4 dagen geduurd vooraleer ik fatsoenlijk met een beetje stevige stem "dank je wel voor de goede zorgen" kon zeggen en ik in de blik van mijn dochter toch een verre herkenning van mijn stem dacht te zien.
Maar dan ik vroeg me toch weer af: zouden de 'meiskes' met hun maskers en spatmaskers de rimpel tussen haar ogen kunnen herkennen? En de toon van haar bromgeluid kunnen interpreteren? Zou de geur van de urine niet weer een nierontsteking aankondigen? Zou het schuiven in haar rolstoel misschien weer rugpijn kunnen verraden?
Allemaal vragen die ik aan die grote foto in de woonkamer heb gesteld. Zoals ik ook altijd vragen aan haar zelf stel, zonder hoop op antwoord. Het raadsel bleef en blijft. 57 jaar geleden moet er, toen al, iemand in plaats van 'physical distancing' 'mental distancing' gezegd hebben. De altijddurende lockdown.
En versoepeling, een heel klein beetje maar, dat kan alleen met weer vastpakken en vasthouden. Wanneer?

R. Moeilijkmens

In de lente van 2018 ging Greta Hendrix op pensioen. Aan haar carrière in Ter Heide en vooral aan de bewoners hield ze vele mooie herinneringen over. Hoe het haar nu vergaat in haar volgende levensfase als gepensioneerde, vertelt ze je hier:

Een druk op de pauzeknop

Ik was blij om met pensioen te mogen gaan. Niet omwille van het werk zelf, maar vooral doordat het lichamelijk amper nog haalbaar was voor mij. Om na de overgang van drukke werkdagen naar pensioen toch te zorgen voor een betekenisvolle invulling van mijn tijd, maakte ik volop plannen. Nochtans moet ik ook nu nog geregeld de pauzeknop indrukken. Niet altijd gemakkelijk, maar wel belangrijk.

Eén met de natuur

Ik heb het geluk in een huis met een tuintje op de buiten te wonen. Van kindsbeen af leefden we 's zomers meer buiten dan binnen en daar kan ik mij nu nog volledig in vinden. Midden in het groen, met het zomerse kleurenpallet en de bijhorende geuren, kan ik tot rust komen. Dagelijkse wandeltochten in de natuur met mijn hondenvriend Warre zorgen voor de gezondheid van lijf en leden. Er valt zoveel te ontdekken, te beleven, te zien en te horen midden in het bos. De stilte, daar kikker je van op.

Contact houden

Boeken liggen thuis ook altijd in de nabijheid. Lezen is ontspannend en geeft me afleiding, zeker sinds ons mama vorig jaar is overleden. Je familie in de omgeving hebben is nu belangrijker dan ooit. Gelukkig heb ik hen allemaal dicht in de buurt. Geregeld ontmoet ik ook enkele groepjes vrienden, oud-collega's en doe ik mee aan de activiteiten van de gepensioneerdenclub van Ter Heide 'Oud maar niet out'.

Wat/wanneer ik wil en kan

Regelmatig een beetje sport met de buren geeft me ook telkens weer een aangename boost. Zo doe ik tijdens mijn pensioen alles wat ik wil en kan en vooral wanneer ik het wil en kan.

Zonovergoten groetjes vanuit Genk.

Greta Hendrix,
gepensioneerd medewerker nachtdienst
campus Zonhoven

Oproep

Wil jij als gepensioneerd medewerker ook een inkijk geven in hoe je leven er sinds je pensioen uitziet? Geef de redactieraad van Ter Heide nieuws dan zeker een seintje! We zijn steeds geïnteresseerd in mooie, grote, kleine, speciale of heel gewone verhalen van onze oud-collega's. Schrijf je zelf niet graag, maar wil je toch een mooi verhaal kwijt? Dan helpen wij je ook graag telefonisch verder. Contacteer ons via mail (kari.feys@terheide.be) of telefonisch op 089 39 01 26.

Boekentip: Blindelings Kris Van Steenberge

In Blindelings staat verworven blindheid centraal. Niet alleen zijn de 4 hoofdpersonages op de een of andere manier verblind, maar als lezer beleef je het verhaal vanuit het perspectief van de blinde Jonas. Je komt als slechtziende in het verhaal terecht en ontdekt stap voor stap wat er aan de hand is op de specifieke vrijdag waarover in het boek verteld wordt. Op een zomerse vrijdag aan de kust ontspint een Vlaams familieverhaal, een roman over schoonheid en verval, daden en dromen, uitverkorenen en verdoemden.

Fiets en wandelroutes

Toegankelijke wandel- en fietsroutes voor rolstoelers staan niet uitgebreid in de kijker in Limburg. Voor heel wat mensen is het een kwestie van goed zoeken en zelf ondervinden. Bewoner Thomas (Ven 6) en zijn begeleidster Chiara, hebben als missie om tot september elke Limburgse gemeente te bezoeken om na te gaan of er rolstoeltoegankelijke fiets- en wandelroutes zijn. Een overzicht van hun inspanningen en het verdict vind je op de Facebookpagina 'Thomas reist door Limburg'. Lummen, Beringen en Oudsbergen doen het alvast goed!

Online op bezoek in de dierentuin

Wil je liever de drukte van de dierentuin vermijden in deze coronatijden? Heel wat dierentuinen nemen je sinds de lockdown mee achter de schermen via sociale media of hun website. Via het YouTubekanaal van ZOO Antwerpen en ZOO Planckendael krijg je dankzij een speciale camera beelden te zien alsof je tussen de dieren in zou zitten. Je kan ze in alle richtingen bekijken in de 360° ZOO!.Op hun website (www.zooantwerpen.be en www.zooplanckendael.be) vind je rechtsbovenaan de link naar het YouTubekanaal. Op de website van Dierenpark Amersfoort kan je dan weer de hele dag live meekijken bij de olifanten via hun website: www.dierenparkamersfoort.nl/onze-dieren/live-dieren-kijken Op deze manier kan je kind/familielid kennismaken met de dieren vanuit het comfort en de veiligheid van je eigen bubbel. Veel dierenplezier gewenst!

Coronamaatregelen in Ter Heide

Beste ouders, door de coronacrisis kwam de Gebruikersraad al 4 maanden niet meer samen. Maar de directie hield intussen wel nauw contact met de 3 voorzitters. Ze houdt ons op de hoogte van de vele maatregelen en vraagt om advies vanuit het standpunt 'ouders'.

Besmettingen inperken

De maatregelen volgen de overheidsrichtlijnen en zijn streng. Daardoor werd de virusuitbraak in campus Zonhoven (met 5 overlijdens) ingeperkt en bleven de campussen Genk, Borgloon en Tongeren gespaard. Dat ook de besmettingen bij het personeel beperkt bleven en de laatste weken niet meer toenamen, toont aan dat het personeel de richtlijnen zeer nauwgezet toepast, ook bij hen thuis. In een 'paasbrief' hebben we hen bedankt voor alle inzet.

Versoepelen

10 weken afzondering zijn echter zwaar om dragen, zowel voor de families met een kind in de voorziening als voor wie het kind naar huis kwam. Daarom hebben we als voorzitters ook aangedrongen om waar mogelijk het bezoek te versoepelen (bv. uitbreiding naar de avond- en weekenduren, kunnen gaan wandelen …), om het menselijker te maken (bv. bij palliatieve zorgen, want ook daar is over nagedacht), om na te denken over een vakantieregeling, enzovoort.

Grote verantwoordelijkheid

Vanaf de eerste week van juni kan ons familielid geleidelijk en met grote tussenpozen terug naar huis of terug naar de voorziening. Eindelijk. Ook andere voorzieningen laten slechts geleidelijk en heel voorzichtig bezoek toe. Iedere uitbreiding van de contactkring vergroot immers het risico om het virus (terug) binnen te brengen. Dat blijft zo tot er een vaccin is.

We hebben dan ook een grote verantwoordelijkheid. Niet alleen voor ons eigen kind, onze broer of zus, maar ook voor de leefgroep waar ons familielid zijn tweede thuis heeft én voor de andere bewoners en de medewerkers van Ter Heide. De komende weken en maanden zullen wij moeten aantonen dat we de coronamaatregelen even nauwgezet kunnen toepassen als het personeel tijdens de afgelopen maanden. Als voorzitters zullen we blijven pleiten voor een verdere versoepeling en vermenselijking van het bezoek. Maar dat is enkel haalbaar indien ieder van ons mee in de boot stapt en doet wat hij hoort te doen.

Contact

Voor velen onder ons gaat het niet snel genoeg, maar de nieuwe bezoekregeling geeft tenminste enig concreet perspectief. Laten we ons daar aan optrekken. Als je intussen zorgen en bekommernissen hebt waarvan je vindt dat we ze moeten meenemen in ons overleg met de directie, laat het ons weten:

- Christel Vallé:
  gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendrikx:
  Peter.Hendrikx@SABIC.com
- Herwig Vaes:
  Herwig.vaes@kuleuven.

Voorzitters van de Gebruikersraad

Eddy Putzeys, bewoner Brik 5

5 september 1960
11 maart 2020

Lieve Eddy,
Het eerste woord zegt al heel wat over jou. Je was een lieve, charmante man en zal zo altijd herinnerd worden. Je werd geboren in 1960. Helaas stierf je mama enkele dagen na jouw geboorte. Papa en stiefmama gaven je alle nodige zorgen, liefde en warmte. Je zussen hebben je hele leven lang met hart en ziel de rol van vervangende mama opgenomen. Voor eeuwig ben je hun klein broertje.
In 1980 kwam je in Ter Heide wonen. Eerst in Zonhoven en bij de opening van 't Brikhof startte je in Brik 4 om vervolgens in Brik 5 te gaan wonen. Daar heb je heel wat mooie jaren gekend en was je steeds omringd door medebewoners en opvoedkundigen die je heel graag zagen. Door iedereen werd je op handen gedragen. Regelmatig sukkelde je met je gezondheid, maar zelfs dan probeerde je helemaal jezelf te blijven. Het woord pijn of ziek wilde je niet horen; dat werd snel weggewimpeld.
Je was heel graag in Brik 5, maar ging eveneens heel graag naar huis. Sinds het overlijden van papa in 1982 was je altijd welkom in het gezin van je zussen, die je liefdevol omringden. Je kwam niks tekort. Je werd gekoesterd.
Mooi gekleed zijn was belangrijk voor jou. Je hield van de kleine, simpele, mooie, leuke dingen en ging graag op stap. Een tasje koffie mocht dan niet ontbreken. Dat zien opdrinken was een genot. Je was altijd trots op jezelf, op de dingen die je kon, deed en maakte. We hebben erover gewaakt om zolang mogelijk je zelfstandigheid te bewaren. Zorg werd continu bijgestuurd. In februari werd je opnieuw erg ziek en een ziekenhuisopname drong zich op. Je bent blijven vechten totdat je niet meer kon en bent dan zachtjes ingeslapen met zus aan je zijde.
We gaan je heel erg missen en zullen je een mooi plaatsje geven in ons hart en in Brik 5.

Brik 5

Inga Dieu, bewoner Henis 5

27 april 1979
18 maart 2020

Lieve Inga,
Bijna 41 jaar geleden werd je geboren in een warm gezin, waar je met veel liefde werd omringd. Zus Els werd fiere grote zus en een paar jaar later kreeg je er een klein broertje, Wouter, bij. Een volledige opvang thuis was niet evident en toen je 3 jaar was, vertrouwden je ouders een deel van de zorgen toe aan Ter Heide. Je kwam binnen met de papfles in P3. Je tevreden stellen met een lekkere maaltijd was niet altijd gemakkelijk. Het was vaak een heel zoekproces: hete soep, hete koffie, echte cola, gebakken boterhammen, alles onder elkaar gemengd of net niet onder elkaar … Je hebt absoluut de creativiteit van de opvoedsters doorheen de jaren aangescherpt! Na P3, P1 en Huis 5 verwelkomden we je in augustus 2000 in Henis 5 in campus Tongeren. Met de opening van deze nieuwe campus woonde je tijdens de week ook wat dichter bij mama en papa.
In Henis 5 leerden we je kennen als het meisje met het groengele potje. Ongelooflijk welke capriolen je daarmee kon maken. We deden het je niet snel na! Op vrijdag rond 17.00 uur stond je steevast vol verwachting op uitkijk naar de auto van mama en papa. De vreugde kon niet op als je een glimp van hen opving, want dat betekende dat het weekend begonnen was! De weekends waren voor jou verwendagen, want bij mama en papa stond alles in het teken van hun dochter. Je was mama's "poepie" en papa's kleine meid en trots. Eens thuis was 'je eendje' je trouwe metgezel.
Hete koffie was echt jouw ding, graag een volle tas! En nee, we moesten je niet proberen te bedotten door er medicatie in te mengen of in jóuw tas andere drank te doen. Nee, dat werkte niet bij jou! Tik-Tak was absoluut je favoriete tv-programma. Neuriënd op de tonen van 'tik tak tik tak' keek je keer op keer opnieuw naar de kindjes op het scherm en de schaapjes op het einde van het programma. De videocassettes waren grijs gedraaid, maar gelukkig vonden we vernieuwde dvd-versies! Hoe vaak hebben we ook niet ons heel arsenaal kinderliedjes voor jou gezongen: 'k zag twee beren, in een klein stationnetje, op een grote paddenstoel … Je neuriede altijd vrolijk mee en als we dan wilden stoppen, kwam er een grote "euh?" om te zeggen 'doe nog maar even door hoor'.

Handjes op de chauffage, handjes in een badje met veel schuim, een snoezelbadje, een beautydag of een uitstapje … We deden jou er allemaal plezier mee. Aan je glimlach of aan je geneurie zagen en hoorden we dat het goed was. De afgelopen maanden waren heel moeilijke maanden met veel ziekenhuisopnames. Zowel voor jou als voor mama en papa brak een zeer intensieve periode aan. Ze weken niet van je zijde, maar het gaf je een gerust gevoel te weten dat zij er altijd waren – in goede, maar ook in minder goede tijden. Het zijn ouders uit de duizenden. Op een woensdagochtend ben je in hun bijzijn rustig vertrokken in je vertrouwde kamertje in Henis 5 …
Inga, dank je wel voor de vele fijne momenten en voor het aanscherpen van onze creativiteit en ons zangtalent!

We gaan je missen in Henis 5 …

Erik Della Pelle, bewoner Berk 3

Lieve Erik, Riky,
In 2015 kwam je naar Berk 3. Met je pet achterstevoren en je Samson. Je had hier snel je plaats gevonden. In het weekend was het feest, want dan kwam papa je halen met de auto. Uit de rolstoel komen was dan geen probleem, want stappen kon je ineens alleen. Jij herkende de auto al van ver.
Helaas vielen de weekends voor je weg, omdat papa ziek werd en uiteindelijk overleed. Maar jij bleef papa in gedachten houden. Ontelbare keren heb je "doa's de pa" & "papa auto" uitgesproken. Je broers hebben toen de zorg voor je overgenomen. In onze leefgroep had je in Björn een vriend gevonden. Waar hij was, was jij ook. Telkens met je autoboekjes en hij met zijn boekjes. De opvoedsters charmeerde je, door je mooiste lach boven te halen en te knuffelen als de beste. Zo'n stevige knuffels gaan we missen. Het nieuwe jaar ben je jammer genoeg niet zo goed gestart. Midden februari merkten we dat je hoest niet wegging en de koorts kwam erbij. Je werd uiteindelijk opgenomen in het ziekenhuis, maar alle goede zorgen mochten niet baten. Je longen waren altijd onze grootste bezorgdheid en jammer genoeg ben je dan ook aan complicaties overleden.
Je bent destijds in Berk 3 binnengekomen met luide trom. Toen je onze leefgroep verliet, was je dolenthousiast over de grote auto. We zullen je enthousiasme missen! Nu ben je weer bij mama en papa. Het ga je goed, Erik!

Veel liefs van ons allemaal in Berk 3

2 maart 1977
6 april 2020

Sibel Deveci, bewoner Huis 4

Lieve Sibel,
We zullen je steeds blijven herinneren als een altijd goedgezinde meid die enorm kon genieten van de drukte rondom haar. Tijdens je eerste levensjaren verbleef je in Delacroix in Tienen en in 2010 werd je opgenomen in Ter Heide in Huis 2. Maar na verloop van tijd verhuisde je naar Huis 4 omdat je zorgvragen zo complex waren geworden. De begeleiders ontvingen je met open armen en gaven je veel liefde en warmte. Je voelde je direct op je gemak.
Je had je eigen vaste plekje in de living. Hoeveel rondjes zou je niet in je park hebben gedraaid? Je was een echte 'prullemie'. Zelfs de slotjes aan je park moesten er regelmatig aan geloven. Je vond altijd iets om mee te friemelen. Als er iets rondslingerde, had je het gezien en hopla … steeds je mondje in om er verder mee te experimenteren.
Zelfs de verpleegsters van het Wit-Gele Kruis wist je rond je vinger te winden. Bij de dagelijkse verzorging lag je steeds te kronkelen. Rustig stil blijven liggen was niet aan jou besteed. En dan nog te denken dat je hierna nog in je zitschelp of op je staanplank gezet moest worden. Je saboteerde dan steeds de boel, maar na veel zwoegen en zweten werd deze klus toch eindelijk geklaard.
Je kon enorm genieten van een wandelingetje in de zon, spelen op het luchtkussen, een zwem- of snoezelactiviteit, een fietstocht met de rolstoelfiets, een dikke knuffel door de begeleiders of gewoon erbij horen in de leefgroep. Vaak zagen we dan je mooie glimlach verschijnen en dat deed ons deugd. Je deinsde er niet voor terug om eens goed vastgepakt te

10 augustus 2000
6 april 2020

worden; vooral voor een mannenstem viel je in zwijm.
Als je je minder goed voelde of je verveelde (want je had graag afleiding), trok je je stoute schoenen aan en begon je te prullen aan je sonde of je haren. We probeerden je dan af te leiden door een speeltje aan te bieden. Je hield van plastieken dozen, beertjes of balletjes die je graag in je mond stak. Je ging ook naar het wijkschooltje van BuSO De Wissel op de campus en genoot van onderwijs aan huis. Juf Tine haalde vaak het onderste uit de kan om je aan het lachen te brengen. Ook probeerde ze haar activiteiten zo goed mogelijk aan te passen aan jouw dagritme en gemoedstoestand.
Je grootouders kwamen bij mooi weer en als hun gezondheid het toeliet in het weekend op bezoek. Je opa nam je dan mee op wandel. Je oma ging mee samen een klein blokje om en kwam dan daarna bij ons uitblazen, vergezeld van een lekkere tas koffie en een gezellige babbel. Je opa bracht je na een flinke wandeling moe maar voldaan terug naar de leefgroep. Dit zijn momenten die je lieve grootouders zeker zullen blijven koesteren.
Het ging helaas niet altijd even gemakkelijk. In 2017 mochten we namelijk het minder goede nieuws ontvangen dat je suikerziekte had. Hiervoor werd je goed opgevolgd door dokter Zeevaert en dokter Vandersmissen, maar we zagen dat je het soms moeilijk had. Ondanks deze diagnose bleef je vechten en genieten van het leven. Dat was prachtig om te zien.
Je maakte deel uit van zo'n grote familie dat er wel altijd iemand binnensprong om een wandeling te maken samen met jou en om je eens goed te knuffelen. Op deze momenten werden ook fotokiekjes gemaakt en deze zullen nu zeker een fijne herinnering aan jou zijn.
In maart ben je ziek geworden. Banale hoestbuien en een beetje koorts zorgden voor een grote belasting op je lichaam. Het bleek om een vies 'beestje' te gaan, een virus dat je in zijn greep had. Zoals we je kennen, heb je gevochten tot het allerlaatste moment, met je familie en de leefgroepmedewerkers aan je zijde. Nu heb je je rust gevonden. We troosten ons met de gedachte dat je rustig bent ingeslapen en geen pijn hebt gehad.
Een nieuw sterretje staat nu te fonkelen aan de hemel. We gaan je missen lieve Sibel, maar zullen af en toe eens wuiven naar boven, samen met de andere kinderen van Huisje 4. Je krijgt een speciaal plekje in ons hart, voor altijd.

Huisje 4

Mina Van Herck, bewoner Henis 4

14 juni 1988
19 maart 2020

Lieve Mina – Mienemuis,
Vol ongeloof schrijven we nu deze tekst. Wat kan het tij snel keren …
Vanuit Genk ('t Ven, Huis 10, Huis 3, Huis 2 en Huis 1) herinneren ze zich jou als het meisje met de weelderige haardos, steeds een aardig karwei om het mooi gekamd te krijgen. Je was een gibbertrien, een lolbroek, absoluut fan van een grapje. Je hield van ruw plagen en uitte dit door hardop te schaterlachen. Hoe wilder, hoe gekker, hoe liever je het had! Je was géén liefhebber van warme maaltijden, dus haalden we de trukendoos naar boven om toch altijd een heerlijke maaltijd voor je te bereiden. Je kroop veilig weg onder de tafel om niet gehinderd te worden door de stappertjes des huize.
In Henis 4 was je onze kleine deugniet, ons 'monchichi'ke', ons kleine - toch wel koppige - meisje met de ringen in haar handen. Een dame met pit! We konden zéker van je leren om te genieten van de kleine, alledaagse dingen: een frisse wandeling, een leuk muziekje, een lekker geurtje, het luchtkussen, snoezelen op het waterbed. Je genoot er steevast van om te gaan paardrijden. Ook rolstoeldansen behoorde tot één van je favoriete activiteiten in Henisberg. Als het Tongeren kermis was, mocht je zelfs van een smoutenbol proeven! En of je genoot! Je familie zorgde ervoor dat je niets tekortkwam. Aan knuffels, mooie kledij, lekkere geurtjes en verfraaiing van je kamer geen gebrek!
Jouw gezondheid was een hele poos onzeker. Toch vocht je, verbazingwekkend, steeds keihard terug. We probeerden je steeds met véél liefde en genegenheid te omringen. Met je gulle lach bevestigde je dat je het naar je zin had. En zo stal je keer op keer opnieuw onze harten. Onverwacht werd je weggeplukt uit je tweede thuis. Nietsvermoedend keerde je nooit meer terug … Lieve Mina, Mienemuis, geef Joeri en Brigitta véél kussen en knuffels van ons. Het ga je goed, kleine vechter! We zullen je missen!

Je vriendjes en je opvoed(st)ers van Henis 4

Godelieve Govers, bewoner Berk 2

Lieve Lieve, ons Goverke,
Sinds 1980 verbleef je in Ter Heide Zonhoven, waarvan de laatste 11 mooie jaren bij ons in Berk 2. Wat was het een plezier met jou erbij! Je guitige lach, je onophoudelijke gebrom en gezang, een rotsvast geluid in onze leefgroep. Jezelf bewonderen in de spiegel, spelen met een mobieltje of een rammelaar. Uren kon je zachtjes tikken met je elastieken vingers op je tafeltje. Muziek, daar bloeide je helemaal van open, hoe zotter hoe liever. Zotte doos!
Met veel enthousiasme had je aandacht voor ons en dat was zo aanstekelijk. Jij toverde een glimlach op ons gezicht. Als je armspalken uit mochten, was het feest! Handen in de mond en met je vinger heen en weer over je lippen met je typisch geluidje. Tijdens de verzorging kon je erg druk zijn. Om je te kalmeren mochten wij ons zangtalent boven halen en kinderliedjes opfrissen. Je luisterde dan heel aandachtig met een grote glimlach, maar zodra we stopten met zingen, nam jij het van ons over.
Je genoot van allerhande activiteiten: wandelen, fietsen met de vrijwilligers, naar de bioscoop gaan, lekker uit eten gaan, grote muziekactiviteiten of rustig buiten zitten op het terras. Een bezoekje van je familie was altijd heel fijn; je was dan de schattenbewaarder, spelen met Anita's handtas. Je kreeg ook regelmatig bezoek van Josée. Zij gaf je lekker eten en je genoot van haar aandacht. Samen lachen en gekken.
Je hebt heel wat watertjes doorzwommen in je leven, maar meestal met een glimlach en je familie langs je zijde. Als je naar het ziekenhuis moest dan stond je broer altijd klaar om met je mee te gaan. De laatste maanden ging het wat minder goed met je gezondheid, maar dit hadden we toch niet verwacht!
Lieve Lieve, ons Govertje, wat gaan we je missen! Voor altijd in ons hart.

Berk 2

6 maart 1958
17 april 2020

Marijke Poot, bewoner Berk 3

Lieve Marijke, chouchou,
Hoe onwezenlijk dat we deze tekst moeten schrijven. Je was gekend en geliefd door velen omwille van je pittige, maar ook lieve karakter. Als dame van 34 jaar kwam je naar Ter Heide. Je verhaal bij ons begon in de Spar. Je kon toen nog stappen en kattenkwaad uithalen; ja er zat veel pit in! Vervolgens ben je naar de Eik gegaan, waar je "jejé" hebt leren kennen. Zij heeft toch een blijvende indruk op je achtergelaten. Wat hebben we die naam veel gehoord!
Toen je lichamelijke conditie achteruitging en de zorg te zwaar werd, kwam je naar ons in Berk 3. Het stappen ging niet meer, maar het pittige karakter had je nog. Dit heb je behouden tot het laatste moment. Bij ons kreeg je ook een eigen hoekje voor je stekertjes, kralen en poppen. Wat heb je daarvan genoten en wee diegene die er iets uit wilde nemen. Je was een superbewaker.
Je kon genieten van 1-op-1-momentjes en was zo trots wanneer je haren geföhnd werden of je nagels gelakt. Iedereen die binnenliep, riep je dan met je vingertje "ici" om het te tonen. Een kus bleef dan ook niet achterwege. Je kende 'jouw mensen', zelfs de taxichauffeur wanneer je naar je broer Michel en zus Tilly ging. Spontaan zei je dan "en car" en "moi Tilly". Plezier maken met de medebewoners en het personeel, daar kende je alles van. Van lekker eten, tot dansen toe. Feesten deed je als de beste; je was overal graag bij. Dan gingen die armen bewegen "rouler, rouler" en begon je guitig te lachen; "danser, danser!"
Maar op vrijdag kreeg je wat koorts; die kregen we niet weg. We zagen je fonkelende oogjes stilletjes doven; je voelde je niet lekker. Er kwamen zelfs geen "oui" of "non" meer uit. Donderdagochtend hebben we dan afscheid van je moeten nemen; je bent rustig ingeslapen. Wat is het nu stil, daar in dat hoekje. Je stekertjes blijven staan, je popje krijgt geen kusjes meer. Onze leefgroep zal nooit meer hetzelfde zijn. Grand bisous chouchou en "au revoir".

Berk 3

23 juni 1947
9 april 2020

Eric Deferme, bewoner Spar 2

26 oktober 1965
11 april 2020

Lieve Eric,
Op 8 maart 1971 mochten we je, als één van de eerste bewoners, verwelkomen in onze Ter Heidefamilie. Een 5-jarig guitig manneke. Het bewijs hiervan zien we op de mooie foto's die op je kamer hingen. Na heel wat leefgroepen in Genk en Zonhoven kwam je in de loop van 2012 van de Eik naar Spar 2.
Een kleine lieve deugniet. Met je schattige lach en dikke knuffels stal je meerdere harten. Die knuffels kregen we wel alleen als jij het graag wou en er nood aan had. Je had het immers allemaal graag op jouw manier. Als je iets niet graag had of deed, liet je dit duidelijk merken.
Een fijne wandeling, een lekker etentje of een zalig bad, hier kon je heel erg van genieten. Ook de wekelijkse bezoekjes van je zus Mia, die altijd wel iets lekkers bijhad voor de hele leefgroep, gingen niet onopgemerkt voorbij. Iedere keer moest Mia haar bril afzetten zodat je haar een innige omhelzing kon geven. Maar spelen met je blokken deed je het liefst. Zittend op je hurken, even later zittend op je poep en nog even later zittend in de rolstoel. De hele mand over je heen gooien om daarna de blokjes één voor één terug in de mand te gooien.
We zagen je stilletjes achteruitgaan. Stappen ging niet meer zo goed en we zorgden voor een rolstoel zodat je al schuifelend met je voeten toch nog kon komen waar je moest zijn. In de centrale gang van de Spar kwamen ze je ook regelmatig tegen en als we niet goed opletten, besloot je zelfs even naar buiten te gaan voor een wandelingetje. Dit werd na een tijdje ook te moeilijk. Je geraakte niet meer in de gang. Je was sneller moe, maar aan je binnenpretjes merkten we dat je ondanks alles nog steeds heel gelukkig was. De laatste weken had je veel ups en downs. Je geraakte je bed niet meer uit en kreeg een kamertje in de living, dicht bij ons. Mia had zo graag aan je zijde gestaan in deze moeilijke dagen, maar in een videogesprek liet je haar nog duidelijk merken dat je ervoor wilde vechten en haar lieve, vertrouwde stem deed je zichtbaar goed. Je hebt hard gevochten, maar deze ongelijke strijd kon je niet winnen. Mia had nog graag je 50ste jaar in Ter Heide gevierd, maar het heeft niet mogen zijn. Ma en pa staan je nu op te wachten om je met heel veel liefde te omarmen. Het ga je goed hierboven en doe onze andere mannekes een goeiendag. We gaan je missen, lieve deugniet van ons. Dikke knuffel.

Spar 2

Sonja Lambrighs, bewoner Ven 5-6

26 juni 1964
9 mei 2020

Lieve Sonja,
Tot je 18de ging je naar school in De Richter in Genk. Daarna hebben je ouders met veel liefde en toewijding voor je gezorgd. Je moeder overleed en de gekende structuur waar jij zo nood aan had viel plotsklaps weg. Je hele leven stond op zijn kop en dat maakte dat jij vanaf dan niet meer sprak. Een jaar later overleed ook je vader, waardoor je zus Marleen de zorgen voor jou overnam. Je werd enkele dagen per week opgevangen in de dagopvang van Zonhoven en vond ook daar een warme tweede thuis. Wanneer je zus uitzonderlijk niet voor je kon zorgen, logeerde je in de Spar, waar je ieders hart wist in te palmen. Je kon met je zachte en lieve karakter toch o zo genieten van een liefdevolle knuffel of glimlach, een snoezelbadje en het gezellig samenzijn. We gaan je blijven herinneren als het kleine, frêle Sonja'ke dat voortdurend met een glimlach rondliep met al haar knuffels en alles vanop afstand observeerde. Je leefde vooral in je eigen wereldje, maar opgepast: je verplaatste ook graag kleine spulletjes, tot gespeelde ergernis van andere bewoners en begeleiders. Je wist heel goed op een subtiele manier je plaatsje af te dwingen binnen de leefgroep en demonstreerde geregeld subtiel je eigen willetje.
De laatste jaren werd dementie bij je vastgesteld. Dit, in combinatie met de zorgen over je ondergewicht, zorgde ervoor dat je stilletjes achteruitging. Je was nog een schim van jezelf en je fragiliteit werd echt tastbaar. We probeerden je zoveel mogelijk comfort en rust te bieden. In februari liep je jammer genoeg een heupfractuur op en dit bracht alles in een stroomversnelling.
Lieve Sonja, we gaan je guitige gezichtje missen en nog vaak met een minzame glimlach op je terugblikken … Rust zacht.

Alle bewoners en begeleiders van Ven 5-6

Mady Schouteden, bewoner van Spar 2

Lieve Mady,
Op 16 februari 1981 kwam je voor de eerste keer naar Ter Heide, een vrolijke jonge meid. Voor Thieu en Annie een grote, moeilijke stap maar je vond er al vlug je draai. Op 23-jarige leeftijd mocht je verhuizen naar Zonhoven. Je was nu immers een grote meid.
Thieu en Annie, je geweldige en zorgzame ouders, kwamen je ieder weekend halen om naar huis te gaan. Je keek er altijd naar uit om naar Opitter te gaan om met mama en papa te gaan wandelen in het bos of door Bree, wat heel vaak eindigde met een pannenkoek met ijs van De Potter. Na het weekend kwam je ook weer even graag terug naar "de kinnekes". Als er iets te doen was in Ter Heide stonden Thieu en Annie steeds klaar om de handen uit de mouwen te steken om er een groot feest van te maken.
Met het ouder worden ging alles wat minder vlot. Je verslikte je vaker, je viel af en toe, stappen ging wat moeizamer en je zicht werd minder. Je zat ook vaker in de rolstoel. Met heel veel liefde en toewijding werd je dag in, dag uit verzorgd door de mensen in de Eik.
Op 11 juni 2018 kwam je naar Spar 2. Hier was alles een beetje meer aangepast om je de nodige zorgen te bieden. Hoewel het een hele aanpassing was, vond je wel snel je draai. Ook mama en papa zagen al vlug dat je je bij ons thuis voelde.
De laatste maanden stapelden de problemen zich echter op. Je gezondheid ging nog wat achteruit en je had steeds meer zorgen nodig. Ondanks alles bleef je je lieve lach behouden. Een charmante en tevreden dame. Toen ook zuurstof toedienen niet meer voldoende was, hebben we je naar het ziekenhuis moeten laten gaan. Daar zijn mama en papa, ondanks de coronamaatregelen, toch nog tot bij je mogen komen. Je hebt afscheid kunnen nemen en bent dan rustig ingeslapen met je ouders aan je zijde.
We zullen je missen. Het vragen naar "de kinnekes" of "wie komt seffes?" Het wrijven door je krulletjes. Het prullen met je ketting en rits. Het zingen en de kusjes tijdens het stappen … Doe onze andere mannekes hierboven een goeiendag en kijk of onze Eric er zijn draai gevonden heeft. Het ga je goed.

Dikke knuffel, Spar 2

26 april 1967
28 mei 2020

Geboortes

Anaé, dochtertje van **Annemieke Rekkers** (leefgroepmedewerker Brik 3, Borgloon) en **Wim D'Exelle**

Ferre, zoontje van **Anneleen Segers** (leefgroepmedewerker Ven 4, Genk) en **Hans Leuris**

Magnus, zoontje van **Kristien Wouters** (kinesist Brikhof, Borgloon) en **Jochem Bex**

Maurice, zoontje van **Sanne Bloemen** (hoofdopvoedster Huis 7, Genk) en **Pieter-Jan Piecha**

Lotte, dochtertje van **Charlotte Godts** (leefgroepmedewerker Linde 5) en **Tim Verpoorten**

Huwelijken

Lore Vandeweert (ergotherapeut woonbuurt Brikhof, Borgloon) huwde met **Geordy Noterman**

Verena Kaus (leefgroepmedewerker Brik 2, Borgloon) huwde met **Franky Hendrikx**

Overlijdens

Eric Deferme
(bewoner Spar 2, Zonhoven)

Erik Della Pelle
(bewoner Berk 3)

Godelieve Govers
(bewoner Berk 2, Zonhoven)

Inga Dieu
(bewoner Henis 5, Tongeren)

Jeanne Kums
moeder van Marie-Claire Monten
(leefgroepmedewerker Huis 4, Zonhoven)

Marijke Poot
(bewoner Berk 3)

Jan Hubert Keymis
schoonvader van Christel Vandenheuvel
(secretariaatsmedewerker campus Zonhoven)

Lucienne Poelmans
moeder van Sonja Pirens
(medewerker grootkeuken Genk)

Mady Schouteden
(bewoner Spar 2, Zonhoven)

Mina Van Herck
(bewoner Henis 4, Tongeren)

Sonja Lambrighs
(bewoner Ven 6, Zonhoven)

Sibel Deveci
(bewoner Huis 4, Zonhoven)

Treeske Palmaers
moeder van Annemie Vanderwegen
(nachtdienst woonbuurt Henisberg, Tongeren)

Truda Smeets
moeder van Mieke Jacobs
(kinesist dagcentrum 't Ven, Zonhoven)

Rosa Vazquez-Lopez
schoonmoeder van Natascha Quintz
(kinesist dagcentrum 't Ven, Zonhoven)

Nieuwe medewerkers

Sinds december 2019 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Ann Kenis	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven
Ellie Ketelslegers	leefgroepmedewerker Berk 3	Zonhoven
Emine Akça	medewerker onderhoud	Zonhoven
Evi Lagaeysse	zorgcoördinator Brikhof	Borgloon
Hilde Ulenaers	leefgroepmedewerker Spar 2	Zonhoven
Jan Plessers	leefgroepmedewerker Huis 5	Genk
Jill Truyers	leefgroepmedewerker Eik 3	Zonhoven
Katarina Bienkens	medewerker onderhoud	Borgloon
Lien Weytjens	leefgroepmedewerker Woning 43	Zonhoven
Lotte Jansen	leefgroepmedewerker Eik 4	Zonhoven
Mafalda Surleraux	leefgroepmedewerker Berk 2	Zonhoven
Nele Thijs	medewerker personeelsadministratie	Genk
Pascale Rombouts	leefgroepmedewerker Brik 5	Borgloon
Romy Nieuwborg	medewerker economaat	Genk
Samira Loos	medewerker onderhoud	Zonhoven
Sander Gielen	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven
Sander Paulissen	leefgroepmedewerker Linde 3	Zonhoven
Sylvie Everaerts	leefgroepmedewerker Woning 41	Zonhoven
Wendy Lowie	leefgroepmedewerker Spar 2	Zonhoven
Wendy Vetters	leefgroepmedewerker Brik 1	Borgloon

Een boodschap van hoop

Wanneer ik dit woordje namens de redactieraad schrijf, zit ik in mijn 'kot'. Het is de laatste weken voor een aantal medewerkers een standaard geworden. De fysieke afstand maakt ons echter niet minder verbonden met de collega's op de werkvloer. Digitale tools worden ingezet om verbinding te maken, maar zelfs zonder die techniek zijn we verbonden door onze bewoners. In mijn ogen zijn zij de grootste helden waar we graag voor in de handen klappen. Hun flexibiliteit was minstens zo groot als de onze.

Ik hoop van ganser harte dat wij hen een mooie zomer kunnen geven waarin er onder een stralend zonnetje genoten kan worden van activiteiten, waar fysiek contact met hun ouders/familieleden terug mogelijk wordt en de normale dienstverlening terug meer vorm krijgt. Ik hoop dat medewerkers binnen alle nog geldende richtlijnen op adem kunnen komen en een leuke zomer met het gezin en de familie mogen beleven.

Zoals Wil Tura het ooit zong: "Er straalt hoop, hoop om te leven. In de ogen van ieder kind. Zonder hoop kan je niet leven. Maar je staat niet alleen, er staan vrienden en familie om je heen."

In deze ongewone tijden moeten we de kleine, mooie momenten des te meer koesteren. Daarom doe ik ook een oproep namens de redactieraad om deze momenten van geluk met elkaar te delen. Als het in deze drukke tijden moeilijk is om zelf tekstjes te schrijven, zijn wij er graag voor jou om je hierin te ondersteunen. Artikels en foto's voor het septembernummer van Ter Heide nieuws kunnen tot en met 17 augustus bezorgd worden aan kari.feys@terheide.be of aan de leden van de redactieraad:

Genk: steven.schepers@terheide.be
Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be
Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be
Tongeren:leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos (links, in de witte schort) of wil je een gokje wagen?
Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws
Nr. 2, 2020, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:
Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges en Inne Driesen

Grafische vormgeving:
Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:
Inne Driesen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk
Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven
Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof
Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg
Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

Cambadag
20 september

Uitgesteld
Door de coronapandemie werden verschillende grote activiteiten voorlopig voor onbepaalde tijd uitgesteld of afgelast. Ook de feestzaal van Ter Heide kan momenteel niet gebruikt worden voor de organisatie van evenementen.

Hartelijk welkom

Ter Heide
WAAR IEDEREEN BIJZONDER IS